

**Illustraties door Mike Love, gebaseerd op
originele tekeningen van Harriet Muncaster.**

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Copyright © 2024 Harriet Muncaster
Mirabelle and the Baby Dragons werd voor het eerst gepubliceerd
in het Engels in 2024. Deze vertaling is gepubliceerd
met toestemming van Oxford University Press.
Nederlandstalige uitgave: © 2025 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Vertaling: Katleen Olaerts
Zetwerk: Debby Bruers
Alle rechten voorbehouden
ISBN 978 90 02 28403 8
D/2025/0034/035
NUR: 282
Gedrukt in de EU

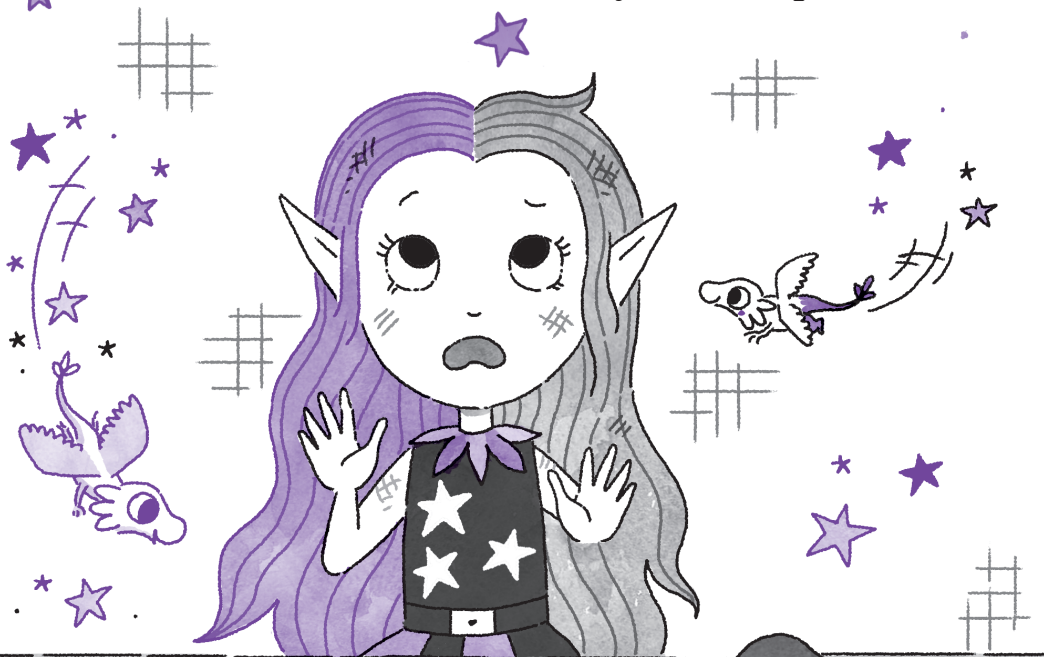

Uit de wereld van

ISABELLA MAAN

MIRABELLE

Mirabelle en de babydraakjes

Harriet Muncaster

STANDAARD UITGEVERIJ

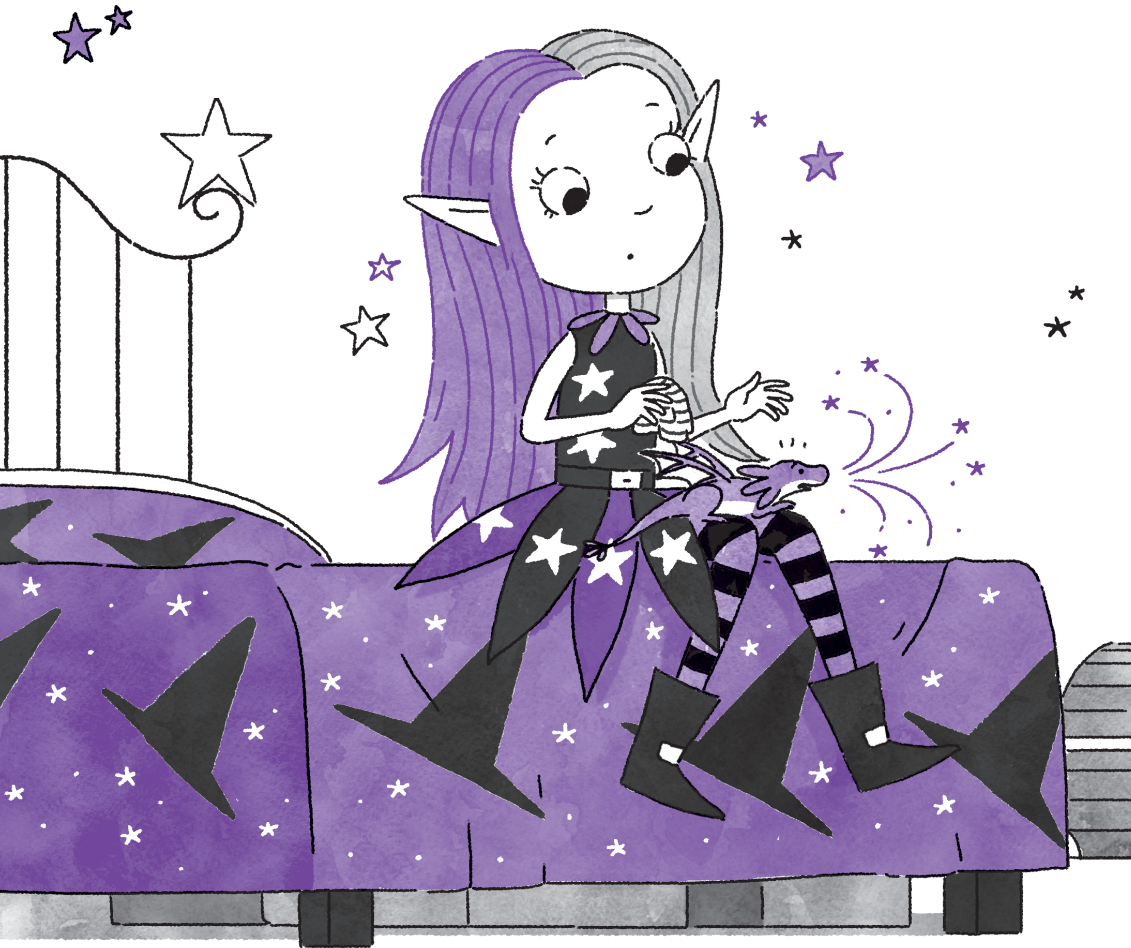

De herfstvakantie was begonnen, en ik was in mijn kamer Violets schubben aan het oppoetsen. Violet is mijn bijzondere huisdraakje en ik zorg graag voor haar. Blij rookwolkjes kringelden uit haar neus terwijl ik zachtjes over haar schubben wreef met een doek, tot ze glommen en glansden.

‘MIRABELLE!’

De deur vloog open en mijn broer Willem viel mijn slaapkamer binnen. Violet schrok op. Een paarse vuurpluim schoot uit haar neusgaten en schroeide mijn dekbed.

★
'Willem!' zuchtte ik geïrriteerd. 'Kijk wat je gedaan hebt!'

Willem keek naar de schroeiplek op het dekbed.

‘Dat is niet mijn schuld,’ zei hij, ‘maar die van Violet!’

‘Het is volledig jouw schuld’, zei ik. ‘Jij liet Violet schrikken!’

Grote broers kunnen soms zó vervelend zijn.

‘Oké, sorry’, antwoordde Willem. ‘Maar ik vind wel dat Violet wat extra training kan gebruiken.’

‘Ze heeft géén extra training nodig’, zei ik beledigd.

‘Nou, hoe dan ook,’ zei Willem, ‘het maakt niks uit. Ik heb spannend nieuws!’

‘Wát?’ vroeg ik wantrouwig.

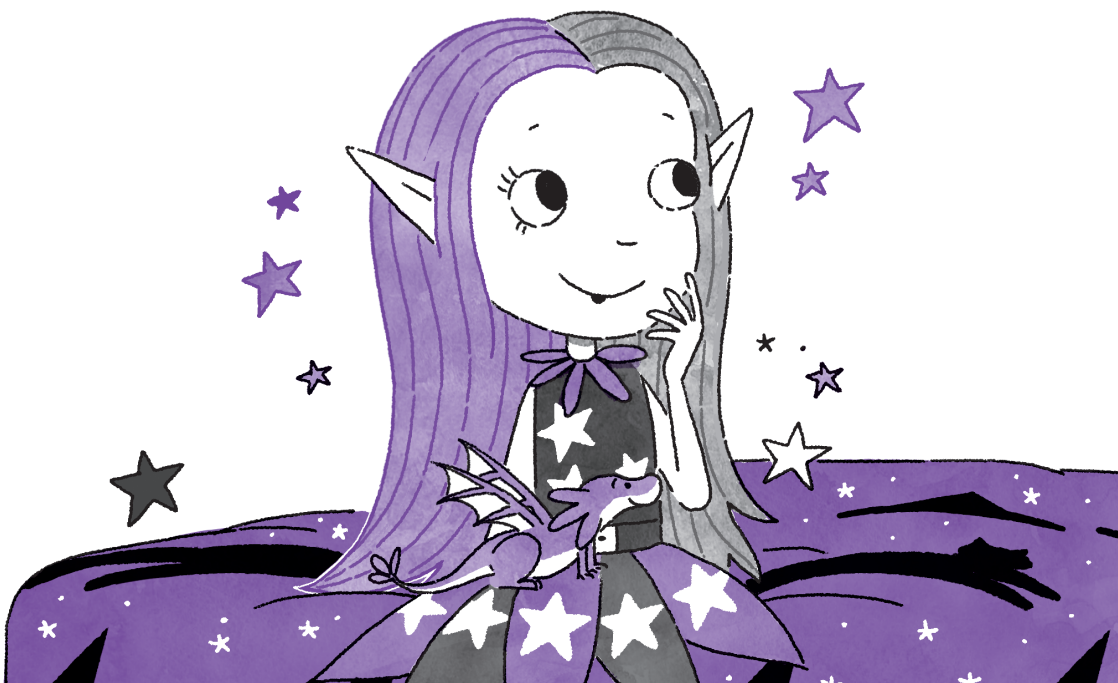
‘Mama werd net gebeld op de glazen bol door een van haar vriendinnen, Gladys...’

‘Gladys?’ vroeg ik. ‘Bedoel je de heks die op de top van de Stekelberg woont? Degene met het drakenpark?’

‘Ja’, zei Willem. ‘En ze heeft ons deze vakantie uitgenodigd. We vertrekken morgen!’

‘Echt waar?’ riep ik verbaasd. Mijn ergernis was meteen verdwenen. ‘Weet je het zéker?’

‘Ja!’ riep Willem, en hij sprong op en neer van opwinding. Uit zijn zakken vielen een paar rubberen balletjes en ze stuiterten over de vloer.

Violet vloog er nieuwsgierig heen. Ze speelt dolgraag met ballen.

‘Oeps’, zei Willem.

‘Waarvoor dienen die?’ vroeg ik.

‘Nergens voor eigenlijk’, zei Willem. Hij haalde zijn schouders op. ‘Ik oefen gewoon de vermenigvuldigingsspreuk die we op de tovenaarsschool hebben geleerd. Ik heb al honderden stuiterballen. Ik ben begonnen met drie! Violet mag deze houden als ze wil. Nou, ik ga mijn koffer pakken. Dat moet jij misschien ook doen. Een drakenpark is de perfecte plek om Violet de extra training te geven die ze nodig heeft.’

‘Willem!’ Ik sprong op mijn broer af, maar hij was de kamer al lachend uitgesneld.

‘Grapje!’ schreeuwde hij terwijl hij door de gang liep. ‘... Of toch niet?’

Argh!

Ik sloot de deur, draaide me om naar Violet en
schepte haar op voor een knuffel. Een hele week
op de Stekelberg in het drakenpark! Dat was een
droom die uitkwam! Ik moest maar eens gaan
inpakken!

